

Španski begunci v Mehiki pripravljani za boj

Mexico City, Mehika. — Na 7. julija se je izkrcalo v Vera Cruzu 997 bivših španskih vojakov iz rdeče armade, katerim je dal zavetje Mehikanski predsednik Cardenas. Sem so dospeli iz francoskih taborišč, kamor so ubežali iz Španije po porazu lojalističnih čet. Pri izkrcanju so izjavili, da ostanejo zvesti svojim rdečim principom, in bodo tukaj čakali, dokler ne pride ugoden čas, ko se vrnejo nazaj v Španijo, kjer bodo zopet začeli z vojno. Ko so stopili na suho, so podali komunistični pozdrav z dvignjeno stisnjeno pestjo.

Vlada je vsaj začasno ustavila nadaljno odslovitve WPA delavcev

Washington, D. C. — Administrator WPA vladne organizacije je obvestil vse državne administracije, da naj prenehajo odslavljanje WPA delavcev, ki so delali neprenehoma 18 mesecev. Ukaz je prišel na podlagi senatnega predloga, da se tozadevna postava, ki je ukazovala odslovitve teh delavcev, preklicuje. Ta predlog bo sedanjo postavu spreminil v toliko, da se delavcev, ki so bili pri WPA projektih zaposleni neprenehoma 18 mesecev, ne

Nazijci razpuščajo v bivši Avstriji dobrodelna društva

Amsterdam. — Iz bivše Avstrije prihajajo poročila, da fantični nazijci v bivši Avstriji zdaj razpuščajo karitativna društva. Tako so v zadnjem času razpustili 74 društev sv. Vincencija, ki so se udeleževali izključno v raznih načinih dobrodelnosti, na enak način kot so ameriška znana St. Vincent de Paul društva. Vse njih premoženje je nemška vlada zaplenila. Videti je, da Nemci sistematično uničujejo vse, kar količkar diši po katoličanstvu. Nemški škofje se pripravljajo, da se odpeljejo v Rim k papežu na posvetovanje radi nemških persekucij katoliške Cerkve.

V Šleziji se je vršilo tudi letos romanje na St. Annaberg. Kakih 130.000 romarjev je pohitelo na to slovečo božjo pot. Druga leta so železniške družbe stavile na razpolago romarjem posebne vlake z znižano voznino. Letos tega ni bilo in vsak je moral plačati polno ceno. Toda tudi to naganjanje nemške vlade ni odvrnilo zavednih katoličanov, da bi ostali doma.

Gdč. Smrekar

Po dolgem času nas je obiskala v uredništvu gdč. Mary Smrekar, ki je načelnica kuhinjskega štaba v Villa Angela že 19 let. Miss Smrekar je pri svojih 73 letih še jako živahna in polna veselja besede. Prav veseli smo bili obiska te naše zavedne Slovenke.

Važno za ženske

V Grdina Shoppe, 6111 St. Clair Ave. se vrši ves ta teden razprodaja raznega blaga. Iz oglasa razvidite, da si boste lahko prihranili lep denar, če kupite na tej razprodaji.

KONGRES JE UDARIL PO JOHN LEWISU

Washington, D. C. — Komaj 24 ur zatem, ko je načelnik CIO, John Lewis, izustil grde žaljivke proti priljubljenemu podpredsedniku Zed. držav, ko ga je imenoval kvartopirca, pijanca in zlobnega starega moža, je udaril kongres nazaj in sprejel predlog, ki je očitno naperjen proti delavskim unijam. Senat je namreč sprejel predlog, da se postavno prepove delavskim in bratskim organizacijam, da bi prispevale denar v volivnih kampanjah.

Predlog se glasi, da se denar ne sme prispevati iz glavne blagajne, ni pa zabranjeno razpisati v to svrhu izredni članski assement. S tem je bila očividno mišljena unija CIO, ki je v zadnji kampanji prispevala velike vsote za Rooseveltovo kampanjo, ne da bi se vprašalo članstvo za dovoljenje.

Kako razjarjen je kongres nad Lewisovim napadom na podpredsednika Garnerja se vidi iz tega, da je bil ta predlog sprejet brez debate in ravno eno minuto potem, ko je bil predložen. Demokratiški senator Tydings iz Maryland, je stavil ta predlog in tudi naravnost povedal, da je ta predlog v povračilo Lewisu za njegov napad na Garnerja. Tydings je omenil, da so delavske unije prispevale v letu 1936 \$500.000 za Rooseveltovo kampanjo in da je bil Roosevelt radi tega obvezan biti hvaležen unijam.

STROJEVODJA UMRL NA LOKOMOTIVI

Cincinnati, O. — Wallace R. Hill, strojevodja na premikalni lokomotivi, se je naenkrat zgrudil in umrl, ko je vozila lokomotiva kakih pet milj na uro. To je opazil prožni premikač, ki je skočil na lokomotivo in jo ustavil, predno je prišlo do kake večje nesreče.

Irci izganjajo iz Anglije

London, Anglija. — Zadnjih par bombnih razstrelb, ki so se pripetile v Londonu, pripisujejo terorizmu irske armade. Radi tega se je v Londonu obrnilo ljudsko mnenje proti Ircem, ki v trumah zapuščajo London in gredo domov na Irsko. V zadnjih petih letih je prišlo iz Irske 80.000 oseb, ki so dobile delo v Londonu. Sodi se, da je na Anglijskem še 381.000 Ircem.

Tone Vehovec kandidat za clevelandskega župana?

V času, ko si demokratje pulijo lase, ker ne morejo dobiti kandidata za župana proti županu Burtonu, je očitno rešil domovino Tone Vehovec, sedanji councilman 32. varde. Kot je poročalo večerj ameriško lokalno časopisje, je Mr. Vehovec slovesno izjavil, da bo on kandidiral za župana v Clevelandu.

Mr. Vehovec da je izjavil, da on ne mara podpore Gongwerja, pa tudi ne Millerja in niti ne od strani Sweeneyja. On bo iskal podporo samo od naroda. Tone je rekel, da bo on tak kandidat

kot je bil Fred Kohler, ki je vodil kampanjo od hiše do hiše. Si cer politikarji dvomijo, da bi mogel dobiti Mr. Vehovec 3.000 podpisov, ki so potrebni, da je lahko kandidat.

Če bo Mr. Vehovec kandidat, bo vodil tako kampanjo, da bodo stali volivcem lasje pokonci, je rekel. Za kampanjo da ne bo porabil več kot \$15.000 in to bo plačal iz svojega žepa. Dasi nekatere zmajujejo z glavo radi te namere Mr. Vehovca, pa kolikor ga poznamo, je vse lahko mogoče na tem svetu.

Dober okus

Omaha, Neb. — Pat Connell, načelnik zaposlitvenega urada, je dobil od nekega prosilca z dežele prošnjo za kako delo. Prosilec je navedel sledeče pogoje, pod katerimi bi delo sprejel na kaki farmi: Farmo mora lastovati kaka vdova, ki ne tehta več kot 150 funtov. Vdova mora biti prijazna značaja in farma neizdolžena. Connell mu je odgovoril, da takih del nimajo na razpolago in če bi jih imeli, bi ga on sam vzel.

Kandidat Rudy Lokar

V našem uradu se je zgasil Mr. Rudy Lokar, gl. odbornik SDZ in urednik angleške strani "Glasa SDZ."

Povedal nam je, da bo kandidat za councilmana v 32. vardi. Mr. Lokar je star 25 let in stanuje na 695 E. 162nd St. V 32. vardi stanuje od svojega rojstva. Vedno se je udeleževal v socialnih, kulturnih in političnih akcijah v vardi. Ima enajst let šolske izobrazbe in je študiral tudi radijsko inženirstvo v RCA institutu v New Yorku.

Mr. Lokar je tudi član društva Strugglers št. 614 SNPJ, demokratskega kluba 32. varde in unije 1156 A. F. of L. Dalje je član "Glee" kluba od Modern Crusaders in podpredsednik društva Eastern Stars št. 51 SDZ.

Mr. Lokar pravi, da če bo izvoljen, se bo boril da dobi Collinwood center za razvedrilo ter bo imel kot councilman poseben urad, kjer bo na razpolago ljudem vsak čas.

Mr. Lokar pravi, da če bo izvoljen, se bo boril da dobi Collinwood center za razvedrilo ter bo imel kot councilman poseben urad, kjer bo na razpolago ljudem vsak čas.

Papež ne pozna počitka

Castel Gandolfo, Italija. — Ko se je pripeljal papež Pij XII. na to svoje poletno bivališče na odhodu, so pričakovali, da se bo papež res odpočil od svojega trudopolnega dela v Vatikanu. Toda že prvi dan je pokazal, da ne bo počival. Takoj prvi dan so mu poslali ogromno pošto in sicer zjutraj, opoldne in ob štirih popoldne, ki jo je papež osebno rešil. Potem je sprejel v avdiciji več romarjev, med temi nekaj Newyorčanov, s katerimi je govoril angleško. Edini odhidi je imel sv. Oče prvi dan, ko je šel na kratek izprehod.

Zopet čistka v Rusiji

London, Anglija. — Iz Varšave se poroča, da so v Sovjetski zopet začeli s čistko in zaprli 41.000 vojakov in mornarstvih častnikov. Nekaj izmed teh je obtoženih, da so hoteli povzročiti vojno z Japonci, drugi pa, da so napadali premierja Molotova, da drži z Nemčijo.

Sam sebe operiral

Havana, Cuba. — Dr. Juan Paez, glavni kirurg na kliniki, je izvršil uspešno operacijo sam na sebi. Pri tem so mu pomagali trije drugi zdravniki. Zdravnik se je vlegel na operacijsko mizo, si nadel lokalno anestetiko in si lastnorčno izrezal slepo črevo. Potem je rano zažil in 72 ur pozneje je šel sam domov.

Impozantna manifestacija kulturnih vrtov

Cleveland, O. — Krasen je bil včeraj pogled na pestro množico, ki se je zgrinjala od vseh strani na bulevard pri kulturnih vrtovih. Zastave so vihrale, godbe igrale in krasne narodne noše in številne uniforme so se blestale v soncu. Sodi se, da je bilo 26 narodnosti iz Clevelanda zastopanih v paradi, poleg vojnih veteranov in raznih uniformiranih društev. Poleg teh se je pa udeležilo še 45 drugih narodnosti iz vseh strani sveta, ki so prišle v Cleveland na 7. perutinarski kongres.

Res, bilo je nekaj impozantnega in očarljivega, česar še ni videl Cleveland. Reči pa moramo v čast našemu narodu, da je bila slovenska skupina največja in tudi najlepša. Tega ne pravimo zato, ker je naša, ampak ker smo videli korakati mimo vse narodnosti za svojimi napisi in smo lahko presodili vse, zato vemo, da je bila naša največja in tudi nobena ni imela toliko in tako krasnih narodnih noš in pa toliko in tako krasnih uniformiranih krožkov kot slovenska skupina.

Naše narodne noše, Častna straža SDZ in naši vezbalni krožki od SZZ in drugi, so zopet rešili čast našega naroda. Žene in dekleta, povemo vam, da ste se postavile! Ponosni smo na vas mi in ves Cleveland!

Slovenska skupina je imela dve godbi, godbo sv. Vida in sv. Lovrenca, ki sta se prav postavili v svojih novih uniformah. Fantje so igrali, da je bilo veselo.

Slavnost se je pričela ob eni uri, ko je bil odkrit spomenik "Miru" v kulturnem vrtu Ameriške legije. Tukaj je bila zmešana prst, prinešena iz 28 raznih svetovnih dežel in položena v žaro pod spomenik kot v simbol, naj bi se vsi narodi združili, kot je združena ta prst v eno celoto.

Nadaljni program se je pa pričel na Savinski hribu na spodnjem bulevarju, v sredi kulturnih vrtov. Glavni govor je imel Paul McNutt kot zastopnik vlade Zed. držav. Imel je daljši govor, v katerem je zlasti poudarjal stremeljenje predsednika Roosevelta za svetovni mir.

Kulturne vrtove se je uradno izročilo v oskrbo mestu Clevelandu s tem, da je tajnica Lige kulturnih vrtov, Mrs. Jennie K. Zwick, poklicala vse predsednike kulturnih vrtov (za Jugoslovane Anton Grdina). V imenu mesta je sprejel kulturne vrtove župan Burton, ki je rekel, da so kulturni vrtovi simbol srca in duše ameriškega naroda.

Da se zmanjša oblast predsedniku v vojni

Washington, D. C. — Senator Nye, republikanec iz North Dakote, je v soboto govoril pred senatom, da se Zed. države lahko izognejo vojni, če se zmanjša oblast predsednika. V to je predlagal, da se ustvari stalni odbor, s katerim se mora vlada posvetovati vselej, predno kaj

Pozor železničarji! Ali ste vprašali za brezposelno podporo?

Mnogo železničarjev, med njimi tudi naši rojaki, so bili odpušteni začasno od dela in so vsled tega upravičeni do brezposelne podpore na podlagi zvezne postave, ki je stopila v veljavo 1. julija. Kot poroča H. M. Washer, član železničarskega pokojninskega odbora, je mnogo takih, ki se niso prijavili za to podporo. Morda ne vedo za to ugodnost, zato naj jim služi sledeče.

Železničarji, ki so brez dela, pa so v letu 1938 zaslužili več kot \$150.00, so upravičeni do brezposelne podpore. Za to naj se registrirajo v železniškem uradu, kjer so najzadnje delali. Pojdite kar k formanu, kjer ste prej delali, ki vam bo povedal, kje se registrirate, ali pa vam bo kar sam spisal prošnjo.

Kot rečeno, do te brezposelne podpore so upravičeni oni železničarji, ki so začasno brez dela, in ki so lani zaslužili \$150 ali več. Vse podrobnosti boste pa zvedeli v pisarni železniške družbe, kjer ste nazadnje delali.

Zedinjene države ne bodo več paradiž za komuniste in drug tak element

Washington, D. C. — Poslanke vlade. Enako prepoveduje ustvaritev organizacij ali članstva, katerega namen je ovreči vlado. Ta postava bo direkten udarec delovanju komunistov in po tej postavi bodo podvrženi izgonu iz dežele komunisti, ne glede na to, če so bili člani komunistične organizacije kratko dobo, ali pred davnim časom. Marsikdo, ki je pisal, govoril ali podpisoval proti sedanji obliki vlade, bo po tej postavi lahko izgnan iz dežele, kakor hitro se mu to dokaže.

STRELA UDARILA V 19 OSEB

Klamath Falls, Ore. — 19 delavcev je neslo železniško tračnico, ko je naenkrat udarila strela v železo. Eden delavcev je bil na mestu ubit, 18 jih je bilo pa omamljenih.

Mr. Poznik kandidat

Mr. Joe Poznik nas je naprosil, da sporočimo javnosti, da bo kandidiral za councilmana v 32. vardi. Mr. Poznik je lani kandidiral za državnega poslance in je dobil lepo število glasov. O njegovi platformi bomo napisali enkrat pozneje.

Zadušnica

V cerkvi sv. Vida se bo brala jutri ob sedmih zadušnica za pok. John Rožič Jr. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

Podpora se izplačuje takole. Kdor ni delal 15 zaporednih dni, dobi plačano za vsak dan po prvih sedmih dneh. Torej če ni delal 15 dni, dobi plačano za osem dni. Če di delal, recimo osem dni, dobi plačano za en dan itd.

Podpora znaša od \$1.75 do \$3.00 dan, kar je odvisno od zaslužka leta 1938. Največ kar more dobiti železničar v 12 mesecih, ko ni delal, je 80 kratno dnevno podporo, kar znaša vse od \$140 do \$240, kakor je bil njegov lanski zaslužek.

Kot rečeno, do te brezposelne podpore so upravičeni oni železničarji, ki so začasno brez dela, in ki so lani zaslužili \$150 ali več. Vse podrobnosti boste pa zvedeli v pisarni železniške družbe, kjer ste nazadnje delali.

500 katoliških usmiljenk bi radi za Venezuelo

Cleveland, O. — Msgr. John P. Tracy, ki se je nedavno povrnil iz Venezuele, pravi, da tamšnja vlada išče 500 katoliških usmiljenk za odnotne bolnišnice. Te usmiljenke bi bile kot predstojnice v raznih oddelkih bolnišnic. Več usmiljenk je že šlo tje doli iz Zed. držav. In njih delo v bolnišnicah je tako zadovoljilo vlado, da bi rada izročila vse bolnišnice v vodstvo katoliškim usmiljenkam, samo če jih bodo mogli dovolj dobiti.

Glede situacije v Venezueli je povedal msgr. Tracy, da je tam velika prilika za strokovno izučene delavce, predvsem pa inženirje. Pred nekaj leti so se bili navzeli ljudje precej komunističnih idej, katere so zanesli mednje Rusi, ki so prihajali čez mejo iz Colombije. Nemčija si zelo prizadeva, da bi dobila vso tamšno trgovino v roke.

Po \$5 akter

Washington, D. C. — Vlada Zed. držav je zadnjih pet let kupovala zemljo, ki je bila sicer neuporabna za poljedelstvo. Vsega skupaj je kupila 9.000.000 akrov in plačala akter po \$5. To je večina močvirna zemlja, ki se bo največ obrnila v sanktuarje za povodne ptice. Nekaj te zemlje se bo porabilo za pogozdovanje, za pašnike in nekaj za indijanske rezervacije.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
 6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
 Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
 Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
 Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.50.
 Za Cleveland, po razpisalnicah: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
 Za Evropo, celo leto, \$7.00.
 Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
 U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
 U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
 Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
 European subscription, \$7.00 per year.
 Single copies, 3c

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 176, Mon., July 31, 1939

Ustava in denar

Ustava Zedinjenih držav je poglavitna, najvišja, fundamentalna ameriška postava, katero lahko imenujemo nekako voljo ameriškega naroda. V tej ustavi so vsa pravila in določbe za ekonomske in družabne aktivnosti ameriškega naroda ravno tako kakor so jih določili ustanovitelji ameriške republike, in kakor so jih pozneje odobrili ameriški državljani pri posebnih volitvah.

Zakaj imamo ustavo? Vzrok je, ker vsi ljudje ne postopajo z drugimi ljudmi na tak način, kakor bi postopali sami s seboj. Zato moramo imeti pisane določbe in kršilci teh določb so pravično kaznovani, kadar pridejo oblastem v roke.

Ustava je bila narejena za blagostanje ameriških državljanov in vsi državljani jo morajo spoštovati. Ustava nadalje protežira vsakega posameznega državljanja in vse državljane enako, brani njegove pravice in svobodščine. Ustava določa, da moramo imeti kongres, ki je pravi zastopnik naroda, ker je izvoljen od ljudi. Nadalje pravi ustava, da moramo imeti izvršni urad, ki pazi, da se ustava izvršuje in da se postave narejene od kongresa izpolnjujejo. Končno pravi ustava, da moramo imeti sodnijski oddelek, kateremu pravimo najvišja sodnija in ki tolmači postave in razsoja, če so narejene glasom ameriške ustave.

Ameriška ustava ni nikdar omejila kakemu državljanu njegovih pravic, pač pa povzroča, da dela kongres postav, ki preprečujejo krivice in povzročajo, da so ljudje kaznovani, ako skušajo pravice državljanov kršiti.

Obenem ameriška ustava natančno določuje dolžnosti in pravice predsednika, dolžnosti in pravice kongresa in dolžnosti ter pravice najvišje sodnije. Nihče ne sme več narediti kot kar predpisuje ustava. Da pa najvišja postava dežele ne ostane neprestano taka, kot je bila prvotno narejena, so ameriški pionirji, ki so naredili ustavo, že v ustavi sami določili, kako se more ustava spremeniti, da bo tako odgovarjala potrebam in spremembam časov.

Modri državniki, ki so napisali ustavo so dobro poznali človeške potrebe in naravo. Zato je ameriška ustava še danes zgled vsem drugim ustavam vseh dežel. Ustava je tako preprosto spisana, da jo mora razumeti sleherni državljan. Nič učenega ni v tej ustavi, nič pretiranega, pač pa samo stvari, ki so potrebne za boljše življenje povprečnega ameriškega državljanja. Ustava je narejena, da regulira človeško življenje in ga skuša izboljšati. In kljub spremembam, ki so jih prinesli s seboj časi, pa je naša ameriška ustava še vedno živa, delujoča, naravna, kajti spisana je bila tako kot to popolnoma odgovarja človeški naravi. Mnoge dežele so posnele dele ameriške ustave in se prav dobro počutijo pri tem.

Ustava je med drugimi tudi določila pošten denarni sistem. Denar mora biti za izmenjavo in kupčijo blaga. Denar bi moral kontrolirati samo vlada Zedinjenih držav in tako je tudi pisano v ustavi. Toda denarni mogotci so si osvojili pravico, da oni kontrolirajo denar, in to je prvi in poglaviti vzrok, da zahajamo v denarne in ekonomske krize, ki prinesejo toliko gorja nad prebivalce dežele.

Privaten denar ne bi smel imeti nikdar nobenega vpliva v javnem življenju, pač pa bi se smel rabiti samo za privatne svrhe, dočim bi morala vlada pokrivati vse druge denarne potrebe ameriškega naroda. Ustava tozadevno izrecno pravi: samo kongres ima pravico kovati denar in určevati njegovo vrednost, obenem pa tudi vrednost tujemškega denarja.

Kaj pravite!

Še vedno nam doni po ušesih, kako je župan Burton udrihal po demokratičnem čes, da zapravljajo vladni denar. No, zdaj pa fehtari za ponovne vsote iz Washingtona. Pa boste videli, da bo drugo leto, ko bodo predsedniške volitve, ravno ta Burton udrihal po Rooseveltu, da je spravi delo na boben, ker je potrošil preveč denarja za religna dela.

Velika demokratska država — Anglija, je zopet prišla samo sebe za jezik in pogazila v blato demokracijo. Velika braniteljica zatiranih je zopet pokazala, da ji je samo za lastno korist, zatirani se gredo pa lahko solit. Ta njen najnovejši viteški čin je bil, ko je priznala Japoncem, da so opravičeni moriti uboge Kitajce, to pa samo radi ljubega mira in reda, kakopak. Anglija je s tem zelo ustrigla Japoncem, ki ji bodo nekega lepega dne za zahvalo zaigrali podoknico, pa prav gotovo.

Čudno je to, da Stric Sam ne pobara Anglije: "Hej, fantje, ki imate toliko novaca, da ž njim zakladate vse evropske države, kaj bi imeli morda par dolarjev, da bi jih dali nam za obresti na vaš dolg? Se reče, saj silimo vas ravno ne, ampak takole, če bi imeli kaj odveč!"

V Vancouver, Wash. je neka ženska umrla radi neprebave. Pa ni čudno, saj je pojedla kakih deset žebčev, šivank, igel, ribjih trnekov in za nameček še nekaj kosov stekla. In to v času, ko je toliko zelenjave na trgu.

BESEDA IZ NARODA**Nobene plače**

Uslužbenci North American banke, kjer sem začasni predsednik, so me naprosili, da naj podam izjavo, da bodo ljudje vedeli, koliko plače imam kot predsednik banke, ker so ljudje zelo radovedni in sprašujejo uslužbence.

Prav nič se ne čudim, če ljudje kaj takega vprašajo, kajti zadnje čase se je toliko pisalo o plačah raznih predsednikov, da nam je zašlo že v kri in ko slišimo, da se je pojavil zopet kakšen predsednik, nas kar zazebe, ker si mislimo že zopet je ena pijavka več. Tako smo ljudje navajeni in tudi ostrašeni.

Vsaka plača, ki bi mi jo hotela banka dati, bi škodila mojemu cilju in namenu. Direktorji me je vprašal glede plače in sem jim prav tako odgovoril: "Če bi šel v banko delati za plačo, bi moje delo ne imelo uspeha; jaz pristopim k banki zato, da se narod zopet povrne k banki, ker jo potrebujemo. Prvo je to, da bo banka rastla in napredovala, vse drugo pa se potem uredi. Moje veselje za banko je tako veliko, da se o plači sploh ne govori, ker bi vsaka plača škodila napredku banke."

Sedaj pa prosim vse, ki to berete, da vzamete to mojo izjavo za resno. Ne smete misliti, da nimam kaj drugega delati in da sem vzel to delo samo za kratek čas. Nekaj drugega je, ki me je potegnilo v banko, bila je bojazn, da jo bomo izgubili, ko se je ločila banka od banke, je nastala nevarnost za novo banko. Gospodarski odbor, ki je vodil vse posle banke je odšel, ostali so le nekateri uslužbenci, eden od teh je še zbolel in banka je ostala v rokah ljudi, ki niso odgovorni za njo ali za njeno zaupanje pri ljudeh. Vsaka, še tako mala opazka o spremembi vodstva pri banki, bi bila dovolj, da se zgubi zaupanje v bančno poslovanje.

To, kar je omenjeno velja na dve strani, ena stran so vlagatelji, druga stran pa je državno nadzorstvo, ki mora vedeti, kdo je odgovoren za banko, če tega ni potem lahko vzamejo vodstvo banke v svoje roke in jo razpuste, kar lahko storijo vsak čas, če banka ne napreduje.

V tem položaju sem videl potrebo, da sem se odzval povabilu direktorjev, da vstopim v banko. Videl sem pa tudi to, da bi vsaka plača, ki bi jo hotel imeti ali vzeti škodila bančnemu zavodu. Ljudje bi rekli prav to, kar so rekli, ko niso vedeli, da nimam plače: "Ta ima svojo trgovino in dovolj svojega dela, da lahko zasluži lepe stotake."

Še enkrat poudarim, da imam do tega našega denarnega zavoda toliko veselja in spoštovanja, da je ves moj čas in delo nič proti temu, kar je za narod vredna banka. Zguba banke bi bila največja narodna zguba, ne sicer po denarju, ker na tej banki ne more nihče ničesar zgubiti, ker so vse vloge zavarovane, pač pa bi bila zguba za narod radi tega, ker bi nikdar več ne mogli imeti svoje lastne banke.

Dokler imamo svojo lastno banko, je ne znamo ceniti, a ko bi jo izgubili potem bi jo šele pogrešali, ko bi morali lepo ponižno hoditi s klobučkom v roki, okrog drugih in bi nas ti pomilovalno gledali rekoč: "Kje pa ste vi Slovenci, ki niste mogli ohraniti niti ene banke, katero tako nujno rabite," kar mislite si kako bi nam bilo, če bi ne imeli te svoje banke, ki ima toliko čakovnega prometa vsaki dan. Kako težko bi nam bilo pozabiti, da smo imeli svojo lastno banko prav pred nosom, toliko let. Toda ali veste kaj? Še ni nikjer rečeno, da bo ostala ta banka v resnici naša, brez našega zanimanja. Nič se ne varajte! Če ne boste

te banke vpoštevali malo bolj kot jo do sedaj, jo boste zgubili! To vam povem sedaj, da se ne boste potem pritoževali, da niste vedeli. Nam uradnikom je bilo povedano, da mora banka dobiti več vlog, da bo lahko razpolagala z denarjem za posojila in s tem tudi napredovala.

Banka mora imeti dovolj vlog, da lahko napreduje, ker mora imeti tudi toliko uslužbencev, da lahko posluje. Če bo vlada videla, da se narod za banko ne zanima, bo vrnila vlagateljem denar in banko zaprla. To niso prazne besede, nikjer ne citate, da se je kje organizirala nova banka, lahko pa citate, da je bila ta ali ona banka zaprta od države, ker ni napredovala.

Niti predstavljati si ne moremo, kako velikega pomena je za narod lastna banka. Nikar ne mislite, da je banka, kakor kakšno drugo trgovsko podjetje. Bančno poslovanje je vedno pod nadzorstvom države, katera ve za vsaki dan ali je banka napredovala, ali nazadovala. Država sama ima v naši banki investiranega 90 tisoč dolarjev in ona hoče da naša banka tudi napreduje in če ne bo napredka nam lahko povedo: "Vas je premalo, nimate zaupanja do banke, torej je ne potrebujete!"

Odkar se je ločila stara od nove banka tudi več stroškov, ker so šli od banke oni, ki so bili plačani od obeh bank (od vsake polovico). Toda, do tega je moral ločiti, prej ali slej, kajti stara banka bo morala prenehati in bi nova banka morala prevzeti vse stroške, to se razume.

Nova banka tudi s sedanjimi vlogami vstraja, toda ne more tako napredovati, da bi tudi njene delnice dobile boljšo veljavo. Z nekaj novimi vlogami pa bi banka lahko lepo in dobro napredovala, tako so nam povedali izvedenci. To bi si morali vzeti na znanje vsi delničarji, ki od tega kaj pričakujemo. Z večjimi vlogami bi pomagali samim sebi in bi si ohranili lastno banko, če ne jo bomo zgubili. Obstoj banke je odvisen od nas. Sam sem, samo radi tega prevzel delo brezplačno, da pomagam banki do cilja do napredka in če drugim ni do tega, bo tudi mene minilo veselje. Zato si štejemo v dolžnost, da narodu vse to razložimo in naj narod stori kakor hoče.

Banka je tu, državni bančni uradniki se vselej bančnega napredka, če ga bomo pozali. Napredek bo v tem, če bodo narasle vloge. Banka potrebuje vlog, da bo lahko razpolagala z denarjem za posojila, kajti posojila prinese banki dobiček. Prosilcev za posojila je veliko, potrebujemo pa še vlagateljev s svojim denarjem in s tem se bo delal denar za naše ljudi, za delničarje. Slišali ste pa tudi, da naša banka pomaga likvidirati stari banki s tem, da odkupujemo od nje vknjižbe. Tako si z našim denarjem pomagamo samim sebi, ne samo na en način, ampak na več načinov. To bi morali vendar vpoštevati, zato jaz nočem plače od banke, ker želim, da bi banka dosegla svoj cilj. Storitve še drugi s tem, da naložite svoj denar na svojem bančnem zavodu, če tudi vloge ne bodo velike, pa bodo vendar pomagale.

Anton Grdina,
predsednik N. A. B.

—Trnovlje pri Novi cerkvi dobi vodovod. V Trnovljah pri Novi cerkvi so pričeli delati novi vodovod. Začetna dela je banovina prispevala 30,000 din. Celotni preračun znaša 100,000 din. Vodo bodo zajeli v studencu v Lipi. Trnovlje bodo z vodovodom mnogo pridobile. Veliko razumevanja so pokazali domačini, ki bodo s kulukom pripomogli, da bodo dela uspešno napredovala.

**Slovenska Zveza društev
Najsv. Imena**

Tukaj vam podam nekaj poročila s zadnje seje Zveze Najsvetejšega Imena, ki se je vršila 26. julija v šolski dvorani sv. Vida.

Vsi odborniki in zastopniki društev so podali ugodna poročila, ki so velikega pomena za Zvezo in njen razvoj. Videti je, da je bila taka Zveza potrebna in da je koristna in pokazalo se bo še več, kajti v skupnosti je moč.

Razmotrivalo se je največ glede Slovenskega dneva, ki ga ima Zveza v mislih in začrtanega že od meseca aprila. Na Špelkotovih prostorih se bo vršila 20. avgusta ogromna prireditev. Za ta dan se že vse štiri fare pripravljajo, da skupno nastopijo. Samo pomislite, če ena fara priredi piknik, koliko ljudi pride tja, sedaj bodo pa kar štiri fare sodelovale. Zato po pravici lahko imenujemo ta dan "Vse slovenski dan."

Vabljeni ste Slovenci in Slovenke, ne samo iz Clevelanda, ampak iz cele države Ohio, da se nam pridružite. Dobili smo že poročila, da gotovo pridejo zunanji gostje in Zveza katoliških društev se je že dobro pripravila. Organizirani so že posebni odbori, ki imajo vsak svoje delo v rokah. Torej možje in fantje so že pripravljeni. Ker smo pa pri kuhinji moški malo bolj nerodni, ne bo šlo, če ne bo žensk zraven, ker le one se dobro razumejo na ta posel. Zato smo povabili na pomoč naše žene, članice Oltarnih društev vseh štirih fara. Zbornica je bila enoglasno tega mnenja, da se nam ženske pridružijo ta dan in nam pomagajo do boljšega uspeha.

Cenjeno ženstvo Oltarnih društev vseh štirih fara, se vljudno prosi, da prav gotovo pridete na sestanek v šolsko dvorano sv. Vida prihodnjo sredo večer ob pol osmih. Vsaj po 4 uradnice od vsakega društva naj bi se udeležile tega sestanka. Na to sejo naj pride tudi ves pripravljajni odbor za to prireditev. Skenjenje je bilo, da bodo na tej prireditvi pomagale tudi dekleta Marijine družbe in so torej prošene, da se te seje v sredo udeležijo vsaj uradnice.

Na tej prireditvi bo ogromni šotor, kjer bodo postavljene mize in stoli za udeležence. Pripravljen bo oder za pevsko društva in govornike. Nastavljene bomo imeli tudi zvočnike, da bo vsak lahko slišal. Pijače kakor tudi sladoleda je naročenega kar cele truke. Tudi za dobro godbo je že preiskrbljeno, da bo vsem po volji.

Gospodje duhovniki, ki se nahajajo sedaj začasno med nami, bodo tudi navzoči in bo vsak imel priliko se z njimi kaj pogovoriti. Sliši se, da jih pride nekaj še iz starega kraja nalašč za ta "Vse slovenski dan."

Na tej seji je bil potrjen sklep zadnje seje, da se vrši skupno sv. obhajilo vseh mož in fantov iz vseh štirih fara pri sv. Lovrencu v Newburgu 29. oktobra in nato pa se vrši skupna seja takoj po sv. maši. Prosim vse gg. župnike, da to vpoštevajo in člane opozore na dan 29. oktobra in na skupno sv. obhajilo pri sv. Lovrencu.

Sklenjeno je bilo tudi, da se vrši slovesna sv. maša pri vsaki kari 20. avgusta ob 10. uri po imenu društev in Zveze Najsvetejšega Imena za delo in uspeh, ki ga Zveza vrši za večjo čast božjo. Takoj popoldne pa gremo na Špelkotovo farmo. Za nadaljnji program pazite v vsem katoliškem časopisju.

Cenjeni rojaki in rojakinje, 20. avgust se nam bliža urnih korakov. Pripravite se za ta "Slovenski dan." Vsi tisti, ki

sem vas že prej omenil, vas prosim, da ne pozabite priti na sestanek v sredo ob pol osmih zvečer v šolsko dvorano sv. Vida, da se skupno pripravimo za ta program, da vsi pomagamo in sodelujemo z nami za tako blag in dober namen, kot ga ima Zveza Najsvetejšega Imena. Blagoslovij naj Bog naše delo in naš trud, da bi imeli mnogo uspeha.

Omeniti moram tudi, da je Zveza sklenila, da pošlje kablagram v Ljubljano in sicer čestitke h kongresu Kristusa Kralja, ki se vrši v dneh od 25. do 30. julija. S tem pokazemo, da smo člani Zveze Najsvetejšega Imena z dušo in telesom združeni v Kristusu za Njegovo čast in hvalo. Naj kraljuje Kristus Kralj med njimi in nami in iz naših duš naj se glasi: Vekomaj naj bo hvaljeno Njegovo sv. Ime.

Anton Meljač, zapisnikar.

Prijetne počitnice

Prav lepe in prijetne počitnice sva imela s Petar Bukovcem, salonarjem z 61. ceste in vogal Edna Ave. Nastanila sva se pri družini Leskovec v Genevi, tam sva takorekó dobila "bord." Hrano sva imela tako, da bi je ne imela v najboljšem hotelu bolj imenitne. Časa sva imela dovolj, da sva lahko obikala, še druge naše farmarje in prijatelje, kakor Gramcovo, Kerinovo, Mahovo in Košičkovo družino. Vsem tem se tudi prav lepo zahvaljujemo za tako prijazno gostežbo in gostoljubnost.

Seveda jaz sem bil Pitov šofer, on pa je bil vsepovsod "bos" in plačnik. Končno je pa rekel, da je še premalo napravil. Zelo sem bil zadovoljen s Pitom, ker je res vesel in prijazen družabnik.

Frank Banič.

Poroka naših pevcev in farni piknik

Kako čas hitro beži! Zdi se mi kakor, da je bilo večraj 15. julija, pa je že skoro dva tedna odkar sta se poročila, naš predsednik Charles Terček in naša tajnica M. Anslorav. V navzočnosti številnih faranov sta si obljubila zakansko zvestobo. Zbor "Ilirija" je svojemu predsedniku in tajnici lepo prepeval pri njih poročni maši. Rev. Francis Baraga pravi, da bo dobro držalo, ker sta se oba ženin in nevesta dobro odrezala z odgovorom — Da!

Sedaj se nahajata nekje v New Yorku. Upamo in želimo njima obilo zabave in srečen povratek na svoj dom.

Veste naš cerkveni zbor Ilirija je bil zadnjih par tednov pravi revež, na vsaki vaji jih je skor polovico manjkalo. Ne vem ali so vsi na ženitovanjskem potovanju, ali ribe love? Dva sta se že vrnila, to sta L. Hahjan in A. Sedej, bila sta nekje v Michiganu, da jih slišite, pravita, da je toliko rib, da kar same skačejo v lonec. Prvi dan jih nista dobila veliko, ker jih ribe niso še poznale, drugi dan so pa kar same v čoln skakale. Take sta pripovedovala. Meni se samo čudno vidi zakaj sta šla takoj drugi dan na lov, na naše jezero. Fanta, ali jih je bilo premalo v Michiganu?

Toliko o naših izletnikih.

Naš cerkveni piknik se kaj hitro približuje. Krasni novi avtomobil, se tudi kaj modro drži na vrtu pred župniščem. Ima že vse polno lastnikov, vsak faran pravi: "Ali vidiš moj avtomobil?" Na pikniku 6. avgusta se bo pa videlo, kdo ga bo vzel na stanovanje za par let. Mogoče bo kdo vprašal: "Kako se ta avto lahko dobi?" Za deset krajcarjev, pa ga imate. Torej ne pozabite kupiti teh listkov.

Veste, tukaj pri nas imamo vse polno različnih prodajal. Pogrešali pa smo prodajalne s cerkvenimi potrebščinami, kot so: rožni venci, mašne knjige itd. Vse to sedaj lahko kupite pri

Mrs. Kogovšek, ker vem, da vam bo ona prav prijazno postregla. Trgovina se nahaja na Holmes Ave. ravno nasproti cerkve.

Torej, če v nedeljo ali kakšen drugi dan pozabite ali zgubite rožni venci, kar stopite k Mrs. Kogovšek in ona vam bo prav lepo postregla. Vsem faranom, kakor tudi drugim, jo prav toplo priporočamo. Ostanite zdravi in na svidenje na našem velikem farnem pikniku 6. avgusta na Pintarjevih prostorih.

Pevec.

**Mladinski pevski zbor SDD
na Waterloo Rd.**

Čas beži in že smo sredi počitnic. Vročina nas sili, da bešimo ven iz mesta, v prosto naravo. Vsa podporni ali kulturna društva prireajo in izlete, vse to je v prid društvene blaginje in v razvedrilo članstva.

Omenjeni zbor potrebuje obojega. Tudi naša blagajna je kot navadno pri pevskih zbora, ki so zvezani z večjimi stroški, pa najsi bodo to odrasli ali pa mladinski zbora. Člani pa potrebujejo vsaj enkrat na leto, poštenega razvedrila, tam kje na prostem, da se vsaj enkrat na leto razveselijo po svoji volji, da so prosti vsaj za en dan strogega nadzortva staršev, ki pa je sicer neobhodno potreben tukaj v mestu.

Ker člani tega zbora niso imeli še nobenega pravega razvedrila, smo sklenili na seji 17. julija, da jim priredimo velik izlet 13. avgusta in sicer na farne Matt Novaka, v Trumble, Ohio, v bližini Geneva. Sklenjeno je bilo sicer, da se izlet vrši 6. avgusta, a iz tehničnih razlogov smo ga morali prestaviti na nedeljo 13. avgusta.

Torej stariši in prijatelji mladine, ne pozabite nedeljo 13. t. m. in pridite vsi z mladino vred na dan, v prosto naravo. Dobro si ogledite svoje avtomobile, da bo vse v redu, kajti pot je precej dolga. Ravno tako svetujem tudi pevodnji Louis Šemetu, da pregleda svoj avtomobil, ker brez njega gotovo ne gremo nikamor. Če njega ne bi bilo med nami, bi se otroci ne zabavali in pokvaril bi jim vso zabavo in veselje.

Kar se tiče članov in njih vožnje, je že vse preskrbljeno. Vozi-li se bodo skupno, kar bo seveda bolj zabavno za nje. Mnogim našim rojakom je že znano, kako naj vožnje, da pridejo do Novaka, tisti pa, ki ne veste pa pazite na časopise, ker bomo glede vožnje in drugih stvari poročali tisti teden pred izletom.

Obenem prosim stariše, da bi se malo bolj številno udeleževali sej, kajti seje so posebno sedaj zelo labo obiskane. Stariši prosim vas, da pošiljate svoje otroke redno k pevskim vajam. Ni izgovora, da je prevroče, kajti v dvorani je bolj hladno kot pa zunaj na igriščih, kjer se shajajo navadno naši otroci in več dobrega se bodo naučili na pevskih vajah, kot pa na igriščih. Sedaj sprejemamo tudi nove člane, sedaj je še čas, da se skupno s prejšnjim naučijo potrebnega za skupni koncert, ki se bo vršil v jeseni 8. oktobra v avditoriju S. N. D. na St. Clair Ave.

Martina Hribar, tajnica.

Če verjamele al' pa ne

Tat je bil pripeljan pred sodnika. Obtožen je bil, da je kradel v neki trgovini. Ko sodnik prebere obtožnico, vpraša uzmoviča:

"Tukaj vidim zapisano, da ste vlomili v modno trgovino, odkoder ste odnesli precej blaga. Čudno pri tem je pa to, da ste odnesli samo blago, denarja se pa niste dotaknili, čeprav je bil v nezaklenjenem predalu." "Lepo vas prosim, gospod sodnik, vsaj vi me ne dražite s tem. Koliko sem jih moral radi tega že doma prestati od moje stare."

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Maya

Vkljub temu prijateljskemu prekanju smo si bili vsi edini, da Santerjeva sled ni nad dve uri stara. Radi bi bili koj pojezdili za njo, pa smo morali čakati na Apače.

In žal smo čakali tri četrt ure. Poslal sem enega izmed njih k Winnetouu s poročilom, da sem našel Santerjevo sled, in mu naročil, naj ostane pri njem.

Mi pa smo jezdili po sledi dalje.

Pozno v jeseni je bilo, zgodaj se je mračilo, le še slabi dve uri sem računal, da bo svetlo. Po noči sledi nismo videli, hiteli smo morali, da smo prišli morilcu kar moč blizu, dokler je bilo še svetlo.

Žal pa je bilo zelo verjetno, da bo Santer tudi po noči jezdil. Vedel je, da smo mu za petami, mudilo se mu je, hiteti je moral, da spravi čim več poti med sebe in svoje zasledovalce. Prehitel bi nas za več ur in drugo jutro smo morali napeti vse moči. In poleg tega smo morali še paziti na sled, njemu pa tega ni bilo treba. Tudi to nas je zadrževalo.

Le eno je bilo nam v prid. Če je jezdil vso noč, je do skrajnosti utrudil konja. Počiti si je moral in čim hitreje je jezdil, tem dalje je moral počivati. Čisto brezupen torej naš položaj le ni bil.

Nugget cil je utonil v ravni na zapadu, brezkončna prerija se je širila krog nas. Nekaj časa smo se srečavali grmovje, pa izginilo je, po goli savani smo jezdili. Zemlji je primanjkovalo vlage, zelena trava je prehajala polagoma v ožgane, porumenele ploskve. Santer je naglo jezdil, njegov konj je skokoma dirjal in puščal ostro, razločno sled za seboj.

Ko se je zmračilo, smo razjahali in peš šli za sledjo, vse dokler jo je bilo videti. Pa tema je legla na planoto, sledi nismo več videli, ustavili smo se. K sreči je bilo nekaj zelene trave v nižinah med valovi prerije. Nakrmili smo konje, se zavili v odeje in legli spat.

Noč je bila hladna in tovariši so nemirno spali. Sam pa niti očesa nisem zatisnil. Kako bi naj bil tudi spal —

Mislil sem na Inču čuno in Nšo ču, na svoje doživljanje v pueblu, na naše potovanje, videl sem ju ležati v luži krvi, po ušesih so mi zvenele zadnje besede, ki jih je umirajoča Nšo ču povedala —. Bridko sem si očitil, da nisem bil dovolj prijazen z njo in da v tistem pogovoru z Inču čuno nisem razločneje povedal svojega mnenja. Bilo mi je, kot da sem jo pognal v smrt —

Ob zori je bilo skoraj mrzlo. Vstal sem, da bi se s hojo ogrel. Tudi Sam Hawkens je bedel.

"Vas zebe, dragi sir," je pravil. "Zakaj pa si niste grejače prinesli s seboj na divji zapad? Greenhorni se vendar oskrbijo s takimi rečmi —. Pa mene pogledite v moji stari, zakrpani suknji. Prav nič me ne zebe! Mraz ne prodre skozi njo, prav kakor tudi nobena indijanska puščica ne. Ali vam jo naj posodim, hihihih?"

Tudi drugi so se zbudili. Počakali smo, da je bilo vsaj za silo svetlo in da smo videli sled, pa smo odjezdili. Konji so bili spočiti, zeblo jih je, kar sami so poskočili, da bi se ogreli.

Ježdili smo po valoviti preriji. Na višinah je bila trava suha in trda, po dolinicah pa mehka in zelena. Našli smo tudi nekaj mlak, se ustavili in napojili konje.

Sled je peljala naravnost na vzhod, proti poldnevu se je

pa nenadoma obrnila na jug. Sam Hawkens je majal z glavjo, sumljivo gledal in gubal obraz.

Vprašal sem ga, kaj mu ne ugaja.

"Če je tako, kakor slutim," je dejal, "se najbrž zaman trudim."

"Kaj slutite?"

"Mož je prekanjen. Zdi se, da hoče h Kiovam."

"H Kiovam vendar ne bo šel!"

"Zakaj ne? Ali bo pa menda vam na ljubo kje sredi te stare prerije običal pa počakal, da ga primete za las? Kaj neki mislite! Vse bo storil, da se misli! Gotovo je dobro odprl oči, ko nas je srečal, na konje se gotovo tudi dobro rzuje, — pa je videl, da so naši boljši ko njegovi. In zato se boji, da bi ga došli, pa se bo zatekel h Kiovam."

"Ali ga bodo vzeli v varstvo?"

"O tem prav nič ne dvomim. Treba mu je le omeniti, da je ustretil Inču čuno in njegovo hčerko, pa ga bodo z odprtimi rokami sprejeli. Saj se Kio-we še vraga tako ne bojijo ko Inču čuno in Winnetoua."

Pohiteli bomo, da ga se pred nočjo dobimo!"

"Koliko mislite, da je njegova sled stara?"

"Koliko da je tale sled stara, to za nas ni važno. Jezdil je vso noč, utrujen je bil, počiti si je moral. Jezdili bomo, da pridemo do kraja, kjer je počival. Tam bomo videli njegovo današnjo sled in tista nam bo točno povedala, koliko ur je pred nami. Čim dalje je počival, tem bliže smo mu."

Opoldne smo res prijezdili na kraj, kjer je počival. Našli smo sledove. Konj je legel, utrujen je bil, kar smo sicer že prej na sledi opazili. Tudi sam je precej časa počival, njegova sled ni bila niti dve uri stara. Zaspal si je.

Hiteli smo dalje. Sled je kazala naravnost na jug. Res se je torej nameraval zateči h Kiovam, ki imajo svoja bivališča ob Red Riverju, ob Rdeči reki. Še pred nočjo smo ga morali dohiteti, drugi dan je bilo morebiti že prepozno, utegnili bi srečati večjo četo Kiovin ne mogli bi mu več do živega, premalo nas je bilo.

Popoldne smo bili spet na zeleni preriji. Sled je bila kolmaj uro stara. Srečavali smo že tudi grmovje, na južnem obzorju se je pokazala temna črta.

"Tisto tamle je gozd," je razlagal Sam. "Mislim, da se bližamo kakemu pritoku Red Riverja."

Hm — škoda —! Odprta prerija bi mi bila ljubša! Bi bilo bolje za nas!"

Seveda bi bilo bolje za nas! Kajti na odprtem svetu vidiš daleč naokoli, vse do obzorja, v gozdu pa ne. In v gozdu se lahko kdo skriva in čaka na tebe —. Nam pa se je mudilo, ni bilo časa, da bi vsak gozdič preiskali, preden smo krenili v njega.

Skrbno smo pregledali sled in zasodili, da je begunec le še kako uro pred nami. Lahko da smo ga do večera že dohiteli. Podili smo konje, niti za trenutek si nismo privoščili počitka.

Sam je prav povedal. Grmovje se je zgostilo, srečavali smo drevesa, potok se je vil med njimi. Pravzaprav je bila le suha struga, samo tu pa tam se je v kakem globljem tolmunu skrivalo še nekaj vode. Sled je peljala ob potoku navzdol. Niže spodaj se je začel redek gaj, gručne dreves so stale ob bregu potoka, med drevjem je rastle grmovje, zeleni pasovi prerije so segali med gaje.

(Dalje prihodnjik)

1939	JULY	1939
Su	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

AVGUST

6.—Društvo Napredek št. 132 JSKJ, piknik na Stuškovi farmi.

6.—Fara Marije Vnebovzete priredi piknik na Pintarjevi farmi.

6.—Društvo Soča št. 26 SDZ priredi piknik na vrtu Slovenskega doma na 6818 Denison Ave.

12.—Društvo Bled št. 20 SDZ priredi zabavo na Zornovih prostorih v počast novim članom, ki so pristopili tekom kampanje.

13.—Društvo Danica št. 34 SDZ, piknik na Zornovih prostorih, Bradley Rd.

13.—Društvo Ameriški Slovenci št. 21 SDZ, Lorain, O., piknik na Lovčevih prostorih na Clinton Ave.

20.—Piknik Zveze društev Najsv. Imena na Špelkotovi farmi.

20.—Skupni koncert odraslih in mladinskih pevskih zborov pod avspico Slovenskih narodnih domov.

27.—Olimpiada SDZ na Pintarjevih prostorih.

27.—Workmen's Sick and Death Benefit Society, piknik na Stuškovi farmi.

27.—Piknik skupnih društev fare sv. Lovrenca pri Mr. Zornu na Bradley Rd.

SEPTEMBER

2.—Proslava 45-letnice KSKJ priredi društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ na Pintarjevi farmi.

2.—Društvo Majnik št. 28 SDZ, Barberton, O., praznuje 25-letnico obstoja v dvorani društva Domovina, na 14. cesti.

2.—Sam. društvo Presv. Srca Jezusovega praznuje 40-letnico v avditoriju S. N. Doma na St. Clair Ave.

9.—Eddie-Kovačić-for-Council ples v Twilight Ballroom.

9.—Lucky Stars SDZ, plesna veselica v avditoriju SND.

10.—Proslava 10-letnega ob-

stoja podružnice št. 32 SZZ v cerkveni dvorani sv. Kristine.

23.—Društvo Martha Washington št. 38 SDZ priredi plesno veselico v avditoriju S. N. Doma.

23.—Društvo sv. Cecilije št. 37 SDZ, ples v Twilight Ballroom.

24.—Plesna veselica SZZ v dvorani sv. Kristine na Bliss Rd.

OKTOBER

7.—St. Vitus Cadets, ples v Twilight Ballroom.

7.—Little Flower Cadets SWU No. 47, plesna veselica.

7.—Društvo Marije Magdalene, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

8.—Skupni mladinski pevski zbori, koncert in ples v avditoriju S. N. Doma.

8.—Koncert združenih pevskih zborov mladine v S. N. Domu na St. Clair Ave.

12.—Plesna veselica društva Mother of Perpetual Help, reda Katoliških Božidarjev.

14.—Društvo Zumberak HBZ, ples v Twilight Ballroom.

14.—Društvo Dvor Marije Pomagaj št. 1640 priredi plesno zabavo v Slovenskem domu na Holmes Ave.

21.—Bunco Girls' Club, ples v Twilight Ballroom.

21.—Društvo Valentin Vodnik št. 35 SDZ, plesna veselica v Jugoslovanskem narodnem domu na W. 130th St. in McGowan Ave., West Park.

26.—Društvo Clairwoods št. 40 SDZ, ples v avditoriju SND.

27.—Carniola Tent št. 1288, The Maccabees, ples v avditoriju S. N. Doma.

28.—Accacia Club, ples v Twilight Ballroom.

28.—Zadružna plesna veselica z večerjo v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

28.—Društvo Clevelandski Slovenci št. 14 SDZ, ples v S. N. Domu na St. Clair Ave.

29.—Little Flower Cadets SWU No. 47, plesna veselica—"Silver Dollar Dance."

29.—Društvo sv. Cirila in Metoda št. 18 SDZ, proslava 25-letnice v avditoriju SND.

29.—Koncertna proslava 25-letnice društva Zvon v S. N. Domu na 80. cesti.

NOVEMBER

4.—Buckeye Stars, ples v Twilight Ballroom.

4.—Društvo Sloga št. 43 SDZ v Niles, O., priredi veselico v nemški dvorani na Belmont Ave.

4.—White Motor Union Local 32, ples v avditoriju SND.

5.—Koncert mladinskega pevskega zbora Kanarčki v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

11.—Cvet hrvatskih sestara, ples v Twilight Ballroom.

11.—Društvo Slovenec št. 1 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

12.—Samostojna Zarja, opera in ples, v avditoriju SND.

12.—Mladinski pevski zbor "Črčki" ima koncert v S. N. Domu na 80. cesti.

18.—Društvo Eastern Star št. 51 SDZ priredi plesno veselico v Slovenskem domu na Holmes Ave.

18.—Young Ladies' Sodality of St. Vitus, ples v Twilight Ballroom.

19.—Društvo Adria priredi koncert v Društvenem domu na Recher Ave.

19.—Društvo sv. Ane št. 4 SDZ priredi plesno veselico v avditoriju S. N. Doma na St. Clair Ave.

22.—Interlodge League, ples v avditoriju S. N. Doma.

26.—Koncert Mladinskega pevskega zbora SDD, Waterloo Rd., v avditoriju S. D. Doma.

26.—Podružnica št. 23 SZZ priredi igro in ples v Knausovi dvorani.

30.—"SDZ dan" pod vodstvom Junior League, program in ples. S. D. Dom na Waterloo Rd.

DECEMBER

2.—Pevsko društvo Lira, ples v Twilight Ballroom.

3.—Društvo Pioneers HBZ, ples in obletnica v avditoriju S. N. Doma.

9.—Društvo sv. Janeza Krst-

nika št. 37 JSKJ, zabava v avditoriju S. N. Doma.

16.—National Screw Manufacturing Co., božičnica v obeh dvoranah S. N. Doma.

17.—Slovenska mladinska šola S. N. Doma, božičnica v avditoriju S. N. Doma.

31.—Silvestrov večer priredi Slovenski narodni dom in klub društev S. N. Doma v avditoriju S. N. Doma.

JANUAR

20.—Pevsko društvo Lira, ples v Twilight Ballroom.

FEBRUAR

3.—Društvo Kranj, ples v Twilight Ballroom.

MAREC

30.—Pevsko društvo Lira, ples v Twilight Ballroom.

—o—

Življenje v eritrejskem hotelu

V glavnem mestu italijanske Eritreje živi polno evropskih časnikaških poročevalcev, ki pošiljajo svojim listom novice, kakršne jim dovoljuje italijanski glavni stan. Webb Miller od "United Press" poroča, kako se tem časnikarjem godi:

V hotelu "Hamarien," ki je najuglednejše gostišče v Eritreji, stanuje menda najbolj pisana družba, ki se je kdaj sešla. Hotel ima le 32 sob. Toda hotelski ravnatelj ima poseben talent za stiskanje, kakor da bi bil kdaj sardine vlagal v škatle. Ta talent občutijo zlasti vojni poročevalci, ki so nas stlačili v 6 pločevinastih lukenj — Američane, Angležje, Italijane, Nemce, Švitarje, Poljake, Francoze, Japonce, Norvežane in Špance vseprek. Velik del gostov je takih, ki bi radi od vojne kaj zaslužili, pa nimajo nič, kar bi prodali. Med njimi so zastopane vse mogoče narodnosti. Poleg njih pa je dovolj resnih trgovcev, katerim sedaj pšenica bujno cvete. Egipčanski zastopniki ameriških avtomobilskih tovarn prodajajo na stotine avtomobilov. Fordov zastopnik pravi, da je v kratki dobi tri mesece prodal tisoč voz. Drugi agenti prodajajo konzerve, ameriške cigarete, škotsko žganje, bencin in olje. Vse gre silno na debelo. Kakor so mi pripovedovali italijanski častniki, škotskega žganja zaradi tega toliko gre, ker splošno mislijo, da se da s tem žganjem zadržati marsikaka tropska bolezen. Močno kupujejo tudi cigarete. Kadarkoli pride kaka pošiljatev cigaret v Mas-sauo, jo kupovalci trgovcem pograbbajo takorekoč izpod rok. Silno poceni je tukaj pivo, na katero v Eritreji ni carine. Nemško ali dansko pivo tukaj ni dražje kakor v Londonu in italijanska slatina ni nič cenejša ko pivo. Zelo poceni je tudi japonsko blago. Tako sem kupil izvrstno japonsko termo-steklenico za 25 lir. Sicer pa tukaj mnogo kupujejo tudi z blagom, o katerem nihče ne ve, odkod prihaja. Pred kratkim sem kupil škatlico vžigalic, na kateri je bil angleški napis, japonska firma in ruska označba. S svojega hotelskega okna vidim marsikaj, kar bo človeka, ki ni Abesinec, morda zanimalo: Najprvo teče mimo umazan potok, ki nosi s seboj kuhinjske odpadke. Na teh odpadkih se goste milijoni muh. Takoj zraven črn hotelski sluga devlje iz kože koz — kajpada na golih tleh, — ki je namenjena nam za kosilo. Dve domačinki, ki sta prišli desetine kilometrov daleč prodajati jajca v hotel, jemljeta pod oknom svoje blago iz gub široke obleke. Za njima se igra dve črni deklici, oblečeni v dolgi evropski bombažasti obleki, pod kaktusom s svojima "punčkama." Nju-ne punčke so narejene iz kamenčkov, katere sta zavili v

umazane cunjce. Štiri druge deklice pa plešejo čuden ples, pri katerem tako poskakujejo kakor žabe; majhen deček pa jim z rokama udarja takt. To traja cele ure, ne da bi se veselje zmanjšalo. Na drugi strani hotela se pretepajo štirje purani, koze ogrižujejo trdo grmičje, 12 italijanskih delavcev gradi leseno barako kot dependanco k hotelu ter kakor vrag naporno delajo od 6 zjutraj do 6 zvečer.

Izmed tujih poročevalcev ima Japonce Maeda največ težav pri brzojavljanju. Svoje novice najprvo napiše po japonsko, potem jo s težavo prepiše z latinskimi črkami. Ker pa tukaj ni cenzorja, ki bi razumel japonsko, mora Maeda vsakokrat slovesno in sveto prisegati, da je priložena italijanska prestava pravilna. Zato pa njegove brzojavke štiri dni potrebujejo, preden pridejo v Tokio. Pa tudi Norvežani, Poljaki in Madjari imajo svoje jezikovne težave. Zato pa drugi žurnalisti, ki njihove brzojavke brez ugovora sprejemajo, trpe ne le zaradi muh, bolh in komarjev, ampak tudi zaradi gorske bolezni in z njo združene melanholije.

IZ DOMOVINE

—Skromen pogreb galjeviškega starčka. K zadnjemu počitku so položili 82 letnega Jakoba Sterleta, stanujočega na Galjevici, kjer je bil znan pod imenom "Ižanec." Pokojnik, ki je bil trda ižanska grča, ki na zunaj ni kazal svojega dobrega srca, je bil trikrat v Ameriki, kjer si je prislužil s trdim delom nekaj denarja. Po vojni je prodal svoje posestvo na Igu. Mnogim je zatrejal, da je bil pri kupčiji opeharjen, kajti namesto dinarjev, so mu zapisali krone. Dolgo let je najprej živel v Dravljah, nato pa na Galjevici. Še pred smrtjo je napravil oporoko, v kateri se je spomnil siromakov. Ljubljanskim revežem je volil 10.000, vojnim invalidom-slepcom 5.000 in salezijanskemu zavodu na Rakovniku 10.000 din. Pokojnik zapušča sina, ki je namješčen nekje v južnih krajih naše države, in sestro v Ameriki. Pogreb pokojnika je bil skromen.

—Strop zasul delavca v Hudi jami. V Hudi jami se je podrl strop in zasul 40 letnega delavca Vajdeca Franca od Sv. Kristofa nad Laškimi. Vajdec je dobil hude poškodbe in si je zlomil desno nogo.

MALI OGLASI

Farma naprodaj

ali se pa zamenja za hišo za eno ali dve družini. Farma je 60 akrov, lepo obdelana. Prodajam s vsem farmarskim orodjem ali brez; 10 glav goveje živine, 2 konja, 7 prašičev. Lep vinograd, veliko sadnega drevja. Lep gozd, studenčna voda in več drugih ugodnosti. Pišite ali vprašajte Frances Misley, R. F. D. 4, Chardon, Ohio, Route 6. (177)

Dve sobi

se oddata s pohištvom vred, za enega ali dva. Prav poceni. 1001 E. 63rd St. Vpraša se na 1007 E. 63rd St. (177)

Posestvo naprodaj

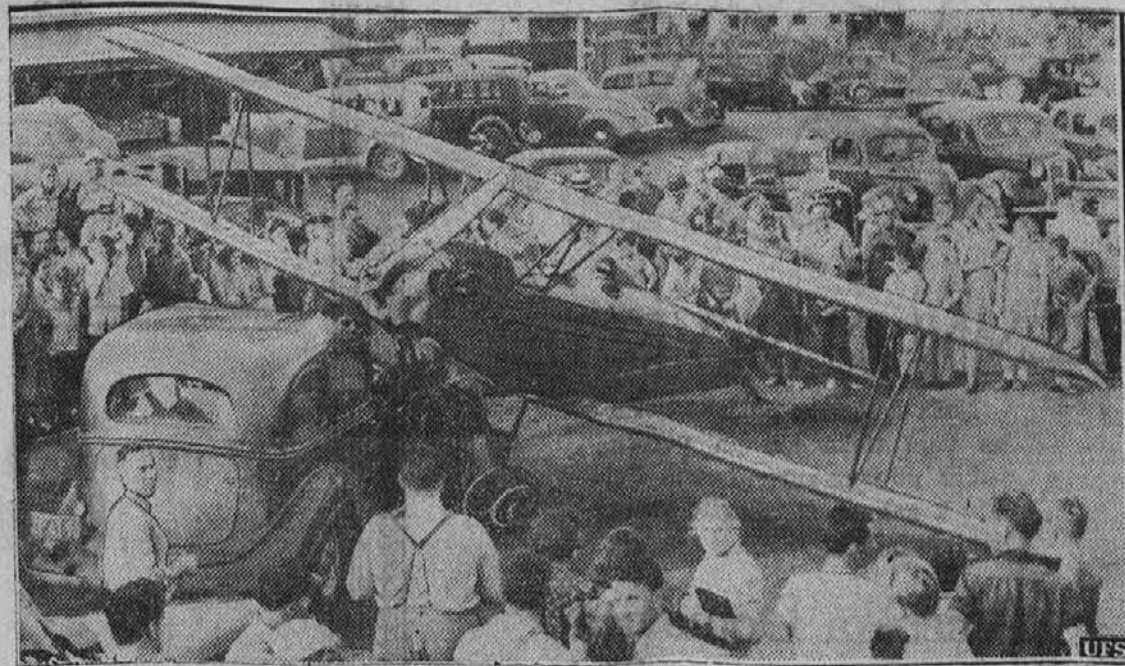
Zelim prodati moje lepo posestvo brez dolga, ki je na lepem kraju Clevelanda. Lot je 100x100, s krasnim grmičjem in sadnim drevjem ter lepim vrtom. Zelo pripravnost za utrjenega trgovca. Čist zrak in vse udobnosti. Hiša ima 7 sob. Papirana in barvana za več let zunaj in znotraj. Da se na 3% obresti vknjižbo. Za naslov se izve v upravi tega lista. (176)

Išče se stanovanje

4 sobe, 2 spalnice, kopališče, furnez, zgorej. Pokličite J. B. ENdicott 5143. Pokličite med 4 in 6 zvečer. (178)

Ameriški torpedni rušilec "Wilson," ki so ga spustili v morje v Bremerton, Wash.

16 letni pilot William McCune je vodil svoj zrakoplov tako, da se je zaletel v nek avto. Dobil je težke poškodbe in ranjena je bila tudi neka ženska, ki je sedela v avtu.

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

Dolgo je sedela s svojim očetom v njegovi sobi, držala njegovo roko v svoji in plakala.

Konečno se osvobodil njegovega objema.

— Ne spremljaj me, oče, — reče ona — naj grem sama dol, kjer me čaka voz — biti hočem sama, čisto sama.

Prihrani mi dvojno slovo!

Veliki knez jo še enkrat objame, še enkrat ji reče z bogom, a nato odide Vera jokajoč iz sobe.

Hitela je po dolgih, s preprogami pogrnjenih hodnikih velike očetove palače.

Nenadoma ji pride neka žena nasproti.

Izgledala je, kot da stoji Vera pred svojo lastno sliko v zrcalu.

Bila je isto tako oblečena kot Vera. Imela je isto vitko postavo, a obleke so bile čisto enake.

Tudi velik pajčolan je imela.

— Valeska? — vpraša Vera.

— Jaz sem, carska Visokost! — odgovori žena. — Ali je prišel čas, da vam lahko napravim uslugo?

— Da, Valeska. Pojdi hitro na ulico in vstopi v voz, a ne spregovori z nikomur niti besede!

Ali si me razumela?

Bodi previdna, Valeska, najmanjša neprevidnost nam lahko z enim udarcem pokvari ves načrt.

— Ne bojte se, carska Visokost! — odgovori deklica.

— Zbogom, dobra deklica! — Bodi prepričana, da ti bom hvaležna vedno, do svojega zadnjega dihljaja!

— Zbogom! — odgovori Vera. Idi hitro — prej, predno bi prišel morda moj oče iz svoje sobe.

Valeska pohiti po stopnicah v prtiličje.

Vera odhiti v Vladimirovo sobo.

Vrata so bila samo priprta.

Med tem je korakala njena sobarica pogumno naprej.

Pred obraz si je spustila gost pajčolan, tako da je ni mogel nihče spoznati.

Na dvorišču so stali slugi.

Ko je šla Valeska mimo njih, so se globoko priklonili.

Nato se približajo Valeski ter ji začno poljubljati roko. Sobarica je dobro igrala svojo vlogo. Ni spregovorila niti besede, ter se je delala, kot da jo premaguje bol, da se mora ločiti od očetovske hiše.

Zamahnila je samo z roko, kot da je hotela reči:

— Zbogom, dobri ljudje!

Pri izhodu je stal markiz Savary, ki je imel nalogo paziti na Vero in jo odpeljati v Nemčijo, kakor mu je ukazal car.

Ko je stopila laži-princesa iz palače, se globoko prikloni pred njo.

— Carska Visokost — zajecelja on — žalostna dolžnost — Njegovo Veličanstvo car — vse vem, — toda služba je služba — ali vam smem ponuditi svojo roko, carska Visokost?

Valeska prikima.

Poda mu svojo roko.

S silo je morala stiskati zobe, da se ni na glas zasmejala. Ta komedija jo je začela zabavati.

Markiz Savary jo odpelje k vozu. Hodil je malo smešno, pri vsakem koraku je izgledalo, kot da pleše.

Galantno ji pomaga vstopiti.

— Lepa žena je princesa! — pomisli.

Valeska se nasloni na blazine in zapre oči.

Pajčolan je potegnila močnejše pred svoj obraz.

— Ali smem ukazati kočijažu, da požene konje, carska Visokost? — vpraša laži-princeso Vero.

Valeska prikima.

— Vozi na kolodvor, kakor ti je ukazano — ukaže on kočijažu.

— Pazi, previdno, da se kaj ne pripeti.

Ta večer je bil kolodvor zaprt za občinstvo.

Toda vendar se je zbralo pred kolodvorom mnogo občinstva.

Meščani so že vedeli, kaj se je zgodilo.

Čudno je, da prodirajo skoro vedno ravno takšne skrivnosti med narod, ki jih najskrbnejše prikrivajo.

Tako je bilo tudi sedaj.

Neprenehoma je množica navdušeno vzklikala:

— Živela princesa Vera!

— Zbogom princesa Vera!

— Srečno pot!

— Na svidenje!

Valeska in njen spremljevalec vstopita v vlak.

Oster žvižg in vlak se začne premikati.

Zvesta Verina sobarica si oddahne.

Kakšne bodo posledice?

Savary se prikloni in reče:

— Ali ukazuje carska Visokost, da odidem iz salonskega voza, ali smem ostati tukaj?

Princesa zmaje z rameni.

Savary je mislil, da je ta molk dovoljenje, zato se vsede v kot.

Med tem je dirjal vlak dalje.

Markiz je večkrat poskušal razgovor, toda ni dobil odgovora.

Začel se je jeziti.

To princezino obnašanje je smatral za ošabnost.

Proti jutru je Valeska zaspala.

Savary jo je opazoval.

— Kako je lepa! Kako vitka in elegantna!

— Škoda, da ne morem videti njenega obraza!

Markiz se oprezno ozre.

Polastila se ga je želja, da dvigne pajčolan.

Začel se je po prstih približevati.

Oprezno prime za rob pajčolana ter ga počasi dviga.

Vedno višje je dvigal fino kopreno preko obraza lepe sobarice Valeske.

Toda nato se nenadoma zdrzne.

— Ali je zblaznel?

Kaj pomeni to?

Ali še vedno spi?

Ali ga moti vizija — kaj pomeni to?

To ni bila princesa — to ni bila Vera!

Mar se je Vera v zadnjem času tako spremenila, odkar je ni videl?

Ne, ne, to ni bila hčer velikega kneza Konstantina!

Markiz prebledi.

Kaj pomeni to?

Cim dalje je razmišljal, tem natančneje se je spominjal prave princeze Vere ter videl, da so ga prekanili.

Polasti se ga nepopisna jeza.

On se odloči.

Zgrabil je Valesko za ramo ter zakričal:

— Vse je odkrito!

Valeska poskoči toda takoj pada zopet v naslonjač.

— Začela je trepetati.

— Milost, milost! — je vzklikala. — Ne prosim za sebe, temveč za njo, ki sem jo hotela rešiti!

— Oh, gospod, bodite usmiljeni, ne izdajte me!

Ne onesrečite moje dobre gospodarice.

Markiz je besnel.

— Ne, draga moja!

Preprečil bom to goljufijo in poskrbel, da se najdejo krivci!

A sedaj odgovarjajte!

Kdo ste?

Valeska ni mogla odgovoriti.

Edina beseda, ki jo je mogla spregovoriti, je bila:

— Milost, milost!

— Kdo ste? — vpraša markiz.

ponovno.

— Bila sem sobarica njene carske Visokosti!

Takoj bom ustavil vlak in vrnil se bomo nazaj v Petrograd.

Markiz je začel letati kot nor po vagonu in iskati zavoro, da ustavi vlak. Toda sobarica prihitela k njemu in vzklikne:

— Ubijte me, samo ne ustavite vlaka!

Zaklinjam vas, gospod bodite usmiljeni — ne bodite tako okrutni in trdi!

V tem trenutku se zasliši oster žvižg.

Vlak se je približeval obojni, postaji Aleksandrovo.

— Vi ste moja ujetnica — zakliče markiz deklici. — Ali ste razumeli?

— Ne predrznite se stopiti iz vlaka!

— Seveda!

Ni trajalo dolgo, ko se je car Aleksander III. prebudil iz sna.

Nekdo je trkal na vrata.

Car se zdrzne in vzklikne:

Zaklenil bom vrata od zunaj.

Se enkrat jo ježno pogleda, a nato odide.

V carski palači v Petrogradu je vladala tišina.

Tedaj pozvoni nenadoma nekdo na glavnih vratih.

Stražnik pogleda skozi okence.

— Kdo je? — vpraša.

— Nosim brzojavko za Njegovo Veličanstvo — reče poštni uradnik. — Takoj moramo prebuditi komornika.

Kmalu je prišel komornik v prtiličje, kjer je sprejel od vratarja brzojavko.

— Torej naj zbudim Njegovo Veličanstvo? — vpraša komornik.

— Seveda!

Ni trajalo dolgo, ko se je car Aleksander III. prebudil iz sna.

Nekdo je trkal na vrata.

Car se zdrzne in vzklikne:

— Kdo je? — vpraša komornik.

— Oprostite, Veličanstvo — vas, da me spustite v svojo sobo.

— Kdo je? — vpraša komornik.

— Nosim brzojavko za Njegovo Veličanstvo — reče poštni uradnik. — Takoj moramo prebuditi komornika.

Kmalu je prišel komornik v prtiličje, kjer je sprejel od vratarja brzojavko.

— Torej naj zbudim Njegovo Veličanstvo? — vpraša komornik.

— Seveda!

Ni trajalo dolgo, ko se je car Aleksander III. prebudil iz sna.

Nekdo je trkal na vrata.

Car se zdrzne in vzklikne:

— Kdo je? — vpraša komornik.

— Oprostite, Veličanstvo — vas, da me spustite v svojo sobo.

— Kdo je? — vpraša komornik.

— Nosim brzojavko za Njegovo Veličanstvo — reče poštni uradnik. — Takoj moramo prebuditi komornika.

Kmalu je prišel komornik v prtiličje, kjer je sprejel od vratarja brzojavko.

— Torej naj zbudim Njegovo Veličanstvo? — vpraša komornik.

— Seveda!

Ni trajalo dolgo, ko se je car Aleksander III. prebudil iz sna.

Nekdo je trkal na vrata.

Car se zdrzne in vzklikne:

— Kdo je? — vpraša komornik.

— Oprostite, Veličanstvo — vas, da me spustite v svojo sobo.

— Kdo je? — vpraša komornik.

— Nosim brzojavko za Njegovo Veličanstvo — reče poštni uradnik. — Takoj moramo prebuditi komornika.

Kmalu je prišel komornik v prtiličje, kjer je sprejel od vratarja brzojavko.

— Torej naj zbudim Njegovo Veličanstvo? — vpraša komornik.

— Seveda!

Ni trajalo dolgo, ko se je car Aleksander III. prebudil iz sna.

Nekdo je trkal na vrata.

Car se zdrzne in vzklikne:

— Kdo je? — vpraša komornik.

— Oprostite, Veličanstvo — vas, da me spustite v svojo sobo.

— Kdo je? — vpraša komornik.

— Nosim brzojavko za Njegovo Veličanstvo — reče poštni uradnik. — Takoj moramo prebuditi komornika.

— Kdo je? — vpraša komornik.

— Oprostite, Veličanstvo — vas, da me spustite v svojo sobo.

— Kdo je? — vpraša komornik.

— Nosim brzojavko za Njegovo Veličanstvo — reče poštni uradnik. — Takoj moramo prebuditi komornika.

Kmalu je prišel komornik v prtiličje, kjer je sprejel od vratarja brzojavko.

— Torej naj zbudim Njegovo Veličanstvo? — vpraša komornik.

— Seveda!

Ni trajalo dolgo, ko se je car Aleksander III. prebudil iz sna.

Nekdo je trkal na vrata.

Car se zdrzne in vzklikne:

— Kdo je? — vpraša komornik.

— Oprostite, Veličanstvo — vas, da me spustite v svojo sobo.

— Kdo je? — vpraša komornik.

— Nosim brzojavko za Njegovo Veličanstvo — reče poštni uradnik. — Takoj moramo prebuditi komornika.

Kmalu je prišel komornik v prtiličje, kjer je sprejel od vratarja brzojavko.

— Torej naj zbudim Njegovo Veličanstvo? — vpraša komornik.

— Seveda!

Ni trajalo dolgo, ko se je car Aleksander III. prebudil iz sna.

Nekdo je trkal na vrata.

Car se zdrzne in vzklikne:

— Kdo je? — vpraša komornik.

— Oprostite, Veličanstvo — vas, da me spustite v svojo sobo.

— Kdo je? — vpraša komornik.

— Nosim brzojavko za Njegovo Veličanstvo — reče poštni uradnik. — Takoj moramo prebuditi komornika.

Kmalu je prišel komornik v prtiličje, kjer je sprejel od vratarja brzojavko.

— Torej naj zbudim Njegovo Veličanstvo? — vpraša komornik.

— Seveda!

Ni trajalo dolgo, ko se je car Aleksander III. prebudil iz sna.

Nekdo je trkal na vrata.

Car se zdrzne in vzklikne:

— Kdo je? — vpraša komornik.

— Oprostite, Veličanstvo — vas, da me spustite v svojo sobo.

— Kdo je? — vpraša komornik.

— Nosim brzojavko za Njegovo Veličanstvo — reče poštni uradnik. — Takoj moramo prebuditi komornika.

Kmalu je prišel komornik v prtiličje, kjer je sprejel od vratarja brzojavko.

— Torej naj zbudim Njegovo Veličanstvo? — vpraša komornik.

— Seveda!

Ni trajalo dolgo, ko se je car Aleksander III. prebudil iz sna.

Nekdo je trkal na vrata.

Car se zdrzne in vzklikne:

— Kdo je? — vpraša komornik.

— Oprostite, Veličanstvo — vas, da me spustite v svojo sobo.

— Kdo je? — vpraša komornik.

— Nosim brzojavko za Njegovo Veličanstvo — reče poštni uradnik. — Takoj moramo prebuditi komornika.

Kmalu je prišel komornik v prtiličje, kjer je sprejel od vratarja brzojavko.

— Torej naj zbudim Njegovo Veličanstvo? — vpraša komornik.

— Seveda!

Ni trajalo dolgo, ko se je car Aleksander III. prebudil iz sna.

Nekdo je trkal na vrata.

Car se zdrzne in vzklikne:

— Kdo je? — vpraša komornik.

— Oprostite, Veličanstvo — vas, da me spustite v svojo sobo.

— Kdo je? — vpraša komornik.

— Nosim brzojavko za Njegovo Veličanstvo — reče poštni uradnik. — Takoj moramo prebuditi komornika.

Kmalu je prišel komornik v prtiličje, kjer je sprejel od vratarja brzojavko.

— Torej naj zbudim Njegovo Veličanstvo? — vpraša komornik.

— Seveda!

Ni trajalo dolgo, ko se je car Aleksander III. prebudil iz sna.

Nekdo je trkal na vrata.

Car se zdrzne in vzklikne:

— Kdo je? — vpraša komornik.

— Oprostite, Veličanstvo — vas, da me spustite v svojo sobo.

— Kdo je? — vpraša komornik.

— Nosim brzojavko za Njegovo Veličanstvo — reče poštni uradnik. — Takoj moramo prebuditi komornika.

Kmalu je prišel komornik v prtiličje, kjer je sprejel od vratarja brzojavko.

— Torej naj zbudim Njegovo Veličanstvo? — vpraša kom